

Theater om van te houden
AN van Tristero

17 December 2007

Grappig hoe een toeschouwer in een theatervoorstelling automatisch op zoek gaat naar een plot die klopt. Je doet het niet bewust. Het gebeurt. Fijn hoe sommige theatergezelschappen daar graag mee spelen. Je op het verkeerde been zetten. Het niet laten gebeuren. In *AN* van het Brusselse theatercollectief Tristero is het ook van dattum. Het stuk geeft daarmee een subtiele vorm van maatschappijkritiek weer. Het legt immers de mechanismen van roddel en communicatie bloot die in heel de wereld gangbaar zijn. En geeft in één beweging een blik op die – niet zo fraaie – wereld zelf.

Tristero gaat nu al voor de derde keer het podium op met een tekst van Martin Crimp (*AN* is een bewerking van zijn *Attempts on her Life* uit 1997). Het materiaal van de Britse auteur sluit dan ook prima aan bij de zoektocht van het gezelschap naar 'minder bekende, maar interessante theaterteksten'. Geen plot, afgebakende personages of eenduidigheid. Wel 17 scènes over een vrouw die *AN* genoemd wordt (of Annie, of Anja of iets in die zin). Wie is zij? En wat is er met haar gebeurd? De vijf acteurs nemen het publiek mee op hun zoektocht naar *AN*. Verscheidene vage personages hebben het over haar. Het publiek probeert haar verhaal te reconstrueren. Ze lijkt weg te zijn. Er lijkt haar iets vreselijks overkomen te zijn. Heeft ze soms zelfmoord gepleegd? Maar waarom dan? Of heeft ze zelf geterroriseerd en vermoord? De vertellers springen van de hak op de tak, spreken elkaar tegen, vullen elkaar aan en corrigeren elkaar. Sommige verliezen de clou van de zaak uit het oog en hebben het over details waar niemand wakker van ligt, terwijl de achterliggende verhalen in het duister blijven. De parallellen met de roddels en banaliteiten bij de kapper zijn niet veraf. Soms krijg je als publiek het idee dat je luistervinkt bij gesprekken die al een tijdje bezig zijn – de betrokkenen weten alles van het onderwerp en gaan ervan uit dat alle toehoorders dat eveneens doen. Door al die versies van *AN* te aanhoren, besef je dat de waarheid wellicht ergens in het midden ligt, zoals het meestal het geval is. De mens en zijn wereld zitten erg complex in elkaar en het verstand en zijn communicatiemiddelen schieten te kort om de waarheid ervan te doorgronden. Daarvoor misleiden we elkaar ook te veel. Met reclame, leugens, smeuge achterklap die almaar aangroeit en zo meer. Door de personages die *AN*'s wereld bewonen krijg je een blik op die wereld. Hij ziet er niet aantrekkelijk uit. Geweld, terrorisme, massamoord, porno... het is niet alleen dat mensen de feiten verdraaien. De feiten op zich zijn allesbehalve een pretje. En dat is dan meteen het tweede fijnzinnige laagje maatschappijkritiek dat Tristero over zijn voorstelling legt. Het gezelschap doet dat op de leukst denkbare manier: vol subtiele humor die iedereen mee heeft, maar die zich nooit verliest in een grappen en grollen-gehalte.

Tristero brengt theater om van te houden. Geen platvloersheid, noch hoogdravendheid. Wel toegankelijk, fris, grappig en intelligent theater waarbij het spelplezier zó de zaal in spat.

Info: www.tristero.be

Dit artikel werd reeds 691 keer gelezen.

auteur(s): Ines Minten